

[Camre]

samfundsmæssige udvikling har gjort det rimeligt at fjerne.

Regeringens helhedsløsning vil betyde en svagere stigning i indkomster og priser og dermed forventeligt forbedre konkurrenceevnen og således medvirke til at mindske presset på betalingsbalancen. Men indkomstpoltikken er blevet afsvækket i forhold til regeringens mål, fordi det ikke var muligt at finde et flertal i folketinget for det samlede oplæg.

Det stiller nye krav om en stram finanspolitik i den kommende tid, og jeg vil gerne sige, at den socialdemokratiske folketingsgruppe er indstillet på, at der må foretages en fornyet gennemgang af mulighederne for at foretage uomgængeligt nødvendige justeringer i de offentlige udgifter i de kommende år. Det gælder såvel for statens som for kommunernes udgifter. Der kan være tale om nedskæringer og begrænsninger af traditionel art og også om mere strukturelle ændringer, der indebærer begrænsninger af de offentlige ydelsers art og niveau. Det drejer sig om en række grundlæggende ændringer i de offentlige udgifter, og derfor vil der være tale om en flerårig opgave. Men jeg vil gerne understrege, at den økonomiske situation er så alvorlig, at det vil være vigtigt, at sådanne nedskæringer også kan slå igennem i 1980.

Jeg skal herefter knytte nogle kommentarer til de af oppositionen fremsatte ændringsforslag.

Venstre har sammen med de konservative, CD og kristeligt folkeparti foreslået ekstra $1/2$ mia kr. taget ud af budgetreguleringskontoen for derved at tilkendegive, at man er imod, at regeringen sparer dette beløb ved indtægtsregulering af folkepensionen. Jeg vil gerne understrege, at dette ændringsforslag mere eller mindre beror på en misforståelse. Ved at stemme for budgetreguleringskontoen i den størrelse, regeringen har foreslået, binder man sig ikke til indtægtsregulering af folkepensionen eller til besparelser på nogen anden bestemt post.

Der vil på helt sædvanlig måde blive fremsat lovforslag om regulering af folkepensionen, og man kan så til den tid tilkendegive sin mening derom. Budgetreguleringskontoen er en samlet post, og den kan principielt fordeles på enhver form for besparelse, der kan skabes flertal for i folketinget.

På samme måde ønsker venstre at hindre, at der spares 100 mill. kr. på forsvaret. Denne besparelse og andre besparelser fra regeringens redegørelse af 27. november 1979 besluttes altså som sagt ikke i dag – jævnfør hvad jeg lige har udtalt om folkepensionsreguleringen. Der er ikke tale om, at man binder sig til noget af de ændringsforslag, regeringen har bebudet i 1980, og som skal indplaceres på tillægsbevillingsloven.

Venstre vil samlet gennemføre besparelser på 2 mia kr. mere på årsbasis end de 2,5 mia kr., som blev aftalt af SV-regeringen i juni måned, ligesom venstre ønsker en anden fordeling af væsentlige dele af de 2,5 mia kr. Jeg har allerede kritiseret forslaget om at indføre en karensdag for alle lønmodtagere, en besparelse på 400 mill. kr. netto. Jeg tror også, man kan sige, at besparelser med 220 mill. kr. på daginstitutioner og dagpleje for børn og besparelser med 250 mill. kr. på plejehjem, daghjem og dagcentre er uigennemtænkt. Det er flotte, brede penselstrøg, som ikke kan holde til en nærmere analyse, og som i hvert fald gennemført som foreslået vil have direkte sociale skadevirkninger.

Samtidig vil jeg sige, at en forøgelse med 50 mill. kr. til politikvæsenet næppe kan finde fornuftig anvendelse på én gang og næppe heller har den ønskede effekt på kriminaliteten. Når man sammenholder det med, at man afviser besparelsen på 100 mill. kr. på forsvaret, synes jeg, man må sige, at venstres ændringsforslag giver et billede af en for os uacceptabel vægt i de samlede besparelser.

Det konservative folkeparti vil spare sammenlagt 5,5 mia kr. på finanslovsforslaget. Det skal gå ud over så velvalgte områder som den kollektive trafik, humanitær og uddannelsesmæssig bistand til undertrykte folk, rentesikringen i byggeriet og andre tilskud til almennyttigt byggeri, Forbrugerrådet, folkehøjskoler, levnedsmiddelinstittuttet, samarbejdet gennem FN med udviklingslandene, hvor midlerne ønskes flyttet til statslåne, som er bundet til køb i Danmark, og det skal gå ud over det nordiske samarbejde. Vi mener ikke, disse besparelser er helt saglige og helt gennemtænkte. Skadevirkningerne vil efter vores mening være for store.

Fremskridtspartiets mange ændringsforslag fremkom i går aftes til folketingets medlemmer. Det er en bunke papir, som ingen af os har nogen jordisk chance for at nå at sætte